СЕРБСКЕ НАРОДНЕ НОВИНЕ.

Новине наше излазе сваке седмице двапут а С. Нар. Лист по єданпут.

ГОД. IX.

Пренумерирати се може на свак. ц. к. Пошти с полгод. ценом 5 фор. среб.

ЧИСЛ. 72. ПЕШТА, Четвертак 12. Септемврія. 1846

УНГАРІЯ.

Пожунска Вармеђа. — На држаной последньой главной скупштини ове Вармеђе између други предмета предузете буду кралѣвске резолуціє и интимати Високосл. Мѣстозаступ. Совѣта, међу коима є особито вниманіє на себе обратіо онай интимат, коим се у предмету прелазка и на восточно православно изповѣданіє издата кралѣвска резолуція изаснява и толкуе. — Дуго є траяло о овом предмету совѣтованѣ, и у колико є дошавша у овом призрѣнію прва кралѣвска резолуція без сваког примѣчанія само на знанѣ узета, Станови су сад и о истой разговарати и обадве у єдаред предузети хотѣли. Први є о овом предмету проговоріо Граф К. Л. овако: да су онда погрешили Станови, кад су прву дошавшу резолуцію само на знанѣ узели, будући є иста резолуція незаконна, а против незаконности свагда треба народ бранити. У смотренію самог предмета примѣтіо є, да Правителство, место да учинѣну првом резолуціом погрешку поправи, такову іошт умножава, и да є сва одтуд у држави породивша се незгода, што више и само погрешно поступанѣ Митрополита само слѣдство исте резолуціє. У самом интимату налази найвеће злоупотребленіє и газенѣ закона, будући се истим опредѣлява, да се имена они, кои пређи намѣраваю, іошт пре прелазка горе прияве, а закон заповеда, да се то тек онда учини, кад се прелазак са свим доврши. Словослов є свой говор сотим заключіо, да, као што є свагда сваког изванзаконног поступка противник био, исто тако жели, да се обе резолуціє за незаконне прогласе. — Б. И. рекао є, да докле се год може путем закона о прелазку рѣшити, дотле се ова резолуція примити неможе. Ова є резолуція іошт незаконитія од прве, будући се законом опредѣлява, да се случаєви прелазка тек после явити имаю, и узрок прелазка неиште се; зато исту резолуцію на страну оставити валя. — Граф П. И. кои су о свободноумію разговарати почели, сад нас о противном увѣраваю. Они нас само резолуціяма управляти хоћею. И сад се противзаконно чини овом резолуціом, коя вели, да є двоици с єдног вѣроизповѣданія на друго пређи свободно, али троици не, ако се ово предварително горе неяви. Он жели, да се ова резолуція на страну остави, али да се у смотренію исте горе непише, будући су Станови и онако своє неповѣреніє изаснили. — В. П. зато брани ову резолуцію, будући се истом, као што му се чини, на умаленіє руссиског втеченія дѣйствовати намѣрава. — Каноник Х. М. у резолуціи никаквог самовольія неналази, него само отеческу Правителства бригу; зато жели, да се горе пише. — Каноник Гроф Ф. из вѣроизповѣдателног призрѣнія неговори, него само из законног и политическог. Законом опредѣлено — вели он — кои пређи могу, о вост. правосл. вѣроизп. ни слова нема; она отриче Правителству право, по коєм би оно изван законодавства о прелазку разполагати могло; зато он неће, да се горе пише, али неће ни интимат, изаснивши се, да изван законодавног пута неће да се у смотренію прелазка уредбе доносе; он неће, да се упушта у поєдина изложенія, єрбо кад є интимат у целом свом простору противан, изречено є мнѣніє и о поєдиним изложеніяма. — И. С. окр. суд. ст. Присѣдатель неналази у интимату никаквог против Устава управлѣног предпріятія, и небои се за Устав, за отечество; єрбо краль неће допустити, да се Устав повреди, а докле год Карпати стояли буду, стоя'ће и отечество. По нѣговом мнѣнію будући су се у више Вармеђа злоупотребленія догодила, зато є требало да Правителство ясно разположеніє учини, на што є оно и право имало, будући є дѣло вост. правосл. изповѣданія Нѣг. Величеству повѣрено, у ово се досад држава ни мешала ніє. Он жели, да се ово дѣло Државном Собору конечног рѣшенія ради поднесе, али сад неће у нѣму тегобе да тражи. — С. жели, да се овай предмет на Државном Собору предузме, но у колико су се слѣдством окружног писма карловачког Митрополита замѣшателства догодила, нуждно є било, да Правителство разположеніє учини. — Гроф З. М. хоће, да се овай предмет као тегоба на Државном Собору предузме, а оба противзаконна интимата — будући се уставна држава таковима управляти неможе, — да се на страну оставе. — О. Т. велики бележник: ако є први корак Правителства противозакони, такови є и последньи; целе забуне, коя се у држави догодила, причина є Правителство. На страну оставити треба резолуцію, єрбо ако припознамо, да се резолуціяма може држава управляти, пропао є онда Државни Собор, а ако втеченіє народа престане, нема онда Устава. На три Државна Собора ніє се хотѣло Правителство у дѣло вост. прав. вѣроизповѣданія мешати, и тако из садашнѣг нѣговог дѣла заключити се дає, да оно само свою силу, своє втеченіє разпространити жели, да се овай предмет на Државном Собору рѣши. — К. мисли, да є, у колико

є прва резолуція од восточ. свештенства тако зло толкована, као да є сирѣч краль прелазак наложіо био, у толико ова втора резолуція нуждна била; зато ову прима, а за прву иште, да се на Државном Собору предузме. — О. Л. желіо би са Деаком, да се дѣло вѣроизповѣданія нигда никад на Државном Собору предузимало неби, и да би се оно свагда само на разположеніє свободне совѣсти оставило, но у колико обстоятелства изискую, да се исто на Државном Собору предузме, и будући да оно повреждениє, да ова резолуція, као привремена уредба, само до будућег Собора силу свою има, нестои, єрбо би се оначе закон лако изиграти могао; зато жели, да се овай интимат на страну остави, а само дѣло, да се на Државном Собору предузме.— С. И. у толико налази у овом интимату тегобе, у колико се он на приврженике восточног изпов. относи. — Гроф С. И. неће да се сбог ове нѣне противзаконности горе пише, будући су оне Вармеђе, коє су сбог недолазка ньовог на Држав. Унгарски Собор од кралѣвске табле осуђене, на Ердельски Држ. Собор позване. — Гроф Ф. каноник вели: Има право Правителство резолуціє издавати, али само онда, гди закона нема, или кад се резолуція по духу закона издає; овде се пак против ясног смисла закона о католицима разположеніє чини. — Гроф П. И. на оне речи И. С. „живи краль, стои Устав“ примѣтіо є, да то нестои, єр и Бог є жив, пак опет свештеници погрешаваю. Он се небои панславизма, него германизма, и оног правца, кои абсолутизму води. Правителство нека узме натраг свою резолуцію, пак престає цела жалба. — Гроф В. и П. присѣдатель суд. столице, желе, да се на страну остави интимат, и да се цела ствар на Држ. Собору предузме; исто тако и Присѣдатель Мѣновног Суда Н. И., по коєм є Правителство причина свима у овом предмету догодившима се замѣшателствама, вели, да интимат ніє законит, и да га као тегобу сматрати треба. — Говорило є о овом предмету іошт и више ньи, кои су по већой части желили, да се обе резолуціє на страну оставе, а сама ствар, да се на Државном Собору предузме. — Заключеніє свію ови договора било є слѣдуюће: Првом се резолуціом донешени на Државном Собору год. 1844-те закон повређава, будући се исти закон само на римокатолике, а не и на приврженике вост. изповѣданія относи; повређава се далѣ и 27-дми зак. чл. 1791-ве године, будући се иста разолуція неотноси на прелазак са восточног на римокатолическо изповѣданіє, него на прелазак са римокатолическог и на восточно несоед. изповѣданіє; — втора є резолуція противна закону од год. 1844., будући се истом опредѣлява, да се случаєви прелазка предварително горе являти имаю; — и за то се обе ове резолуціє, као закону противне на страну оставити имаю, а у колико є Правителство у овом предмету разположеніє учинило, на то права имало ніє, и тако овай предмет на Државном се Собору предузети има.

Бечкерек, 24-тог Августа. — Седам и пол година є прошло, одкако смо последньи избор членова Магистрата овдашнѣг држали; онай є многе страсти раздражіо, коє смо мислили, да ће се само новом рештаураціом утишати моћи. Тога ради, а особито пак зато, што є немало число избрани граждана помрло, а у животу заоставша већа се част овога званія отрекла, и што є по свуда неповѣреніє завладало, изискивала се рештауранція. Радост є дакле велику побудила вѣст, да є Високосл. кр. Ераріюм, као наш спаия, за коммессара, коме є држанѣ рештаураціє вовѣрено, наименовао Г. Іосифа Сентиваньи. Данас дакле у ютру у полак осам сати започета є рештаурація, а окончана є после полдне у 2 сата. Избрани граждани, после кад є коммессар и оне, кои су на званіє ово оставку дали били, благим начином, да се званія овог опет приме, побудіо, постали су слѣдуюћи: Іоанн Груић, Павле Копка, Вас. Ристић, Вас. Становић, Драг. Тихи, заклети Адвокат, Матія Долвет, Алекс. Сабо, вармеђски рачуноводитель, Марко Сашковић, Георгіи Михайловић, Ант. Зах, Них. Матевић, Фр. Ботка, вармеђски фишкал, Іос. Плеха, зак. Адвокат, Дим. Сожа, вармеђски кассир, и Ст. Сабо. За предсѣдателя обштества єдинодушно є наименован Ферд. Планк, кои у смотренію полепшаня наше вароши найвеће заслуге има. Сенаторска су три места била упразднѣна, на коя су єдинодушно изабрани закл. Адвокат Ерн. Драгош, кои є и пре 6 год. ово званіє привременно одправляо, са великом већином гласова зак. Адв. Ерн. Штайнгастнер, и са малом већином гласова закл. Адвокат Жигмунд Смедеревац. Таковим начином Магистрат попунѣн буде, и за капитана, ради награде досадашнѣ нѣгове ревности, наименован буде Михаил Стефаник, Сенатор. — За судію, будући є досадашньи наш судія, Іоанн Тихи, конечну оставку на ово званіє дао, са великом већином гласова изабран є Сенатор Лазар Хаджић. — За Подбележника изабран є привремени бивши Подбележник Георгіи Станић; за сиротинског Контроллора наименован є Игнят. Поповић; за Економа: Адолф Федерер, за Форшпанскоммессара: Авг. Кегл.

Из Нов. Сада, 30-тог Августа. — Допис онай одавде у числу 67. принудіо ме є да Вам се за дописателя наметнем. Ми, кои распру ону, коя се сбог надписа србског на стрелишту нашем између нас Србаля и Немаца, поводом незнатни неколико немачки сограждана наши, коє као што се говори од другіи надражени, родила, с друге стране сматрамо, и не би желили, да се та у берби при „многая лѣта“ с признанієм „кривице“ ньи неколико, рѣши; и то зато што би они само можда красотом плода виногради наши усхићени то учинили, а други дан кад би поред стрелишта прошли и надпис србски над врати смотрили опет: оно, што и пре викали; о истини овой сви суони увѣрени, коима су условія помиренія чрез ньи предложена позната; како ти: Да се наш Началник стрелишта (Ober-Schützmeister), кои се усудіо поред мађарског и немачког надписа и оног народа єзиком надпис метути, коим више од половине Н.Сада пише, а цела варош говори — збаци, да се надпис србски збрише, и да се она троица, кои су се усудили таблу скинути, сбог преступленія овог, вишином гласова, из дружства изключени будући, натраг приме. — Но по нашем мнѣнію болѣ є, да дочекамо пресуду нашег Магистрата, с тим више, што ће гадна коєкаква потвараня ньова за неоснована и лажна, а пресуда дружства над бунджіяма изречена, као основана и праведна проглашена бити. — Да ће у нашим гимназіуму промена бити, то є истина, али не у системи, коя остає она иста, но само у смотренію єзика мађарског, кои ће се у будуће и код нас као редовни предмет сматрати и бити, тако да ћеду се и на

нѣму науке предавати, с тим пак да се и латински и немецки єзик у истой као и досад мери обдѣлява, и да се и на ньима науке предаю. — Но ніє ни матерни наш єзик заборавлѣн, єрбо є наш патронат, узимаюћи у призрѣніє волю и намеру главног фундатора, и катедру славенског и србског єзика установити намеріо, и опредѣліо: да се у 1-вой и 2-гой школи гимназіалной предає Грамматика славенска, и да се читаю славенски Ауктори, у 3-ћой и 4-той Грамматика србска са србски Ауктори, у 5-той и 6-той Історія литературе накратко славенске, обширніє србске, поред тога да се Історія, вообште славенског, а нарочито и обширно србског народа на србском єзику соразмѣрно у свима шест классама предає; и тако и сад остаю у нашой гимназіи 7 профессора, два за латински, два за немачки, два за мађарски єзик, кои ћеду се по свима классама взаймно у опредѣленим сатовма мењати, и на относителном єзику науке предавати, а єдан за славенски и србски єзик, кои ће у своє време горепоменуте предмете излагати.— И тако се праведно надати можемо, да ће гимназіум наш найпревосходніи од свію отечествени бити, што поред познанія свію у Мађарской нуждни єзика, юность и понятія о философическим предмѣтима као и досад може постићи.— Одбор за урежденіє наши народни школа чрез Г. Иншпектора наименован 3. Септ. п. р. овде се скупіо а 9-тог истог месеца сва своя дѣянія заключіо, — пре него Вам резултат сообштим, кои ћу Вам идуће поште послати, мислим да неће бити излишно да Вас и с персоналом истог одбора упознам; дакле Предсѣдатель Г. Іншпектор; членови: Г. Арсеніи Стойковић, Архімандрит Раковачки, Г. Амвр. Каћански, Г. Попескул и Г. Никанор Груић, Протосингели Карловачки, Г. Пав. Стаматовић и Г. Пав. Николич, Проте Діецезе Карловачке, Г. Милутиновић, Парох Стеяновачки у Діецези Карл., Г. Елеазар Груић, Пар. Станарски у Діецези Бачкой: ГГ. Директори Дистриктуални Бачки, Г. Петровић, Сремски Г. Петар Іоанновић, Темишвар. Кон. Іоанновић, В. Варадски Димитріи Константини, Караншеб. Теодор Паскул, Г. Пантелић Діректор Панчевачки позват ніє дошао, тако исто и Діректор скупа и Профес. Карловачки Г. Гершић ніє био, далѣ Г. Іоанн Чокор, Проф. Препарандіє Сомборске, шест Сенатора Н.Садски, Г. Лука Кенгелац, Биров Кикиндски, Г. Стеф. Петровић, Сенатор Сегедински, Г. Іоанн Пасковић, Секретар Митрополитски, Г. Анд. Камбер и Григори Секулић, Лекари овдашньи, Г. Пав. Шероглић, гранични Адвокат из Петроварадина, Г. Прокопчаньи као Актуари из Субботице. Будућом поштом више.

ЕРДЕЛЬ.

Земальски Собор. — Септмв. 10-тог у 9. сати у ютру совокупивши се сл. Станови у втором засѣданію, по обичаю пре свега буду протоколи ючерашнѣг засѣданія прочитани. Овом приликом є посланик краснинске Вармеђе, коя се по 21-вом зак. чл. год. 1836-те за составну част Унгаріє држи, изясніо се, да ови Вармеђа поред свега тога, што ни садашнѣм Собору преко свога посланика не участвує, опет неће, да сотим союженію Вармеђе ове са Унгаріом на препону служи. Овом изясненію сходно он сва од стране Вармеђе ове у овом призрѣнію на пређашнѣм Собору учинѣна предохраненія торжественно понавля. За овим буде Губерніюм у засѣданіє позван, кои кад приспе, одправлѣн буде одбор по кралѣ. Коммессара. Пред нѣга є изишао крал. Губерніюм, у спроводу више Великаша и многочисленни чиновника, а народ га є приміо са радостним „живіо.“ У засѣданіє дошавши кр. коммессар стоєћи и гологлав саслушао є кралѣ. Резолуцію, коіом є он за крал. коммескара наименован. После овога покріє се кр. ком. и посади се изпод лика царовог на опредѣлену за нѣга столицу, на коє Протонотар И. Г. прочита крал. Резолуцію, коя предложенія кралѣвска содржава. (Главніє точке ови предложенія већ смо у єдном од предидући числа сообштили.) На ово кр. коммессар латинским говором Собор отвори, на кои му говор Нѣг. високопревос. Г. Губернатор одговори, и кралѣвски се коммессар међу орећим се „живіо“ из засѣданія удали. Губернатор сад позове Станове и Редове, да се о учређаваню државно- соборни говора предварително посовѣтую, на коє се из засѣданія удали, и државно-соборни предсѣдатель засѣданіє разпусти.

БОСНА.

Сараєво, 25-тог Августа. — (Продуженіє.*) Каошто є познато, препирка између Бискупа Баришића и фратра Босански тако є окончана, да се Баришићу даде горня част Босне т. є. Херцеговина, а фратрима да се сви ньови привилегіюми потврде, и да новог између себе Бискупа бираю. Баришић дакле отиде у Херцеговину и у Мостару хтеде кућу купити, али мало главом платіо ніє. Турци Мостарци су пре три године христіяне из Мостара протерали, а сад да Владику међу собом трпе?! Неможе то поднети Мухамедова вѣра херцеговачки Паша. Кад чуше дакле, да Баришић долази кућу да види, кою є купити намѣравао, сгрне се мало и велико, мушко и женско, єдни се привате пушака, а други каменя, две пушке опалѣне буду, но нитко небуде погођен. Баришића кавази Пашини одбране, али он куће некупи. Баришић сад седи у Ченгаю парохіи, близу коє се монастир гради за оне фратре, кои су му слѣдовали, и гди ће по свой прилици и он седити. Баришић є одпре имао под своіом областію 58 парохія и преко 150.000 душа, а сад му є оставлѣно само 14 парохія и около 30.000 душа. Желили би, да му се даде и оно пет парохія и около 10.000 душа, што држи преко Неретве Бискуп Дубровачки, а спада под Пашу Мостарског, у Поповом полю. Истина да є Баришић тражећи лисицу изтерао вука, и желећи више добіо манѣ, ништа манѣ нѣгов приход сотим ніє умалѣн, єр код нас Епіскоп од народа ништа нема, већ редовну плату добива од пропаганде у Риму 200, а од Аустріє 300 талира, у свему дакле 1000 фор. сребра. Ми би од истине желили, да се Баришић установи и утврди у Херцеговини, єр се он много код свои пріятеля хваліо, да би он Босанске потурице унизаміо, али да су фратри ньови пріятельи, и да га у томе сметаю; сад пак показало му се широко полѣ у Херцеговини, гди башалук іошт ніє укинут, а фратри га неће сметати. Ал се ми другога имамо бояти Бари-

*) Нека нам опрости Г. Извѣститель, што втору част предстоећег нѣговог члена из неки причина, коє уклонити од нас зависило ніє, сообштити немогосмо; но молимо га, да нам и у будуће своя вредна извѣстія сообштавати непропусти. Учредн.

шић є научіо пашу Мостарског на мито, а ако овог нестане, онда зло по Баришићу; а ако се што поред познате пашине доброте догоди, онда іошт горе за Баришића: неће му се знати ни стан, ни самостан. — Ніє истина далѣ, као што баш Г. извѣститель явля, да є нитко одавде ишао пред цара у Рустчук, ніє дакле сбог тога Везир никога ни у тавницу метнути могао. — Прошастог месеца долазіо є Везиру у Травник ради ђумрука Секретар Губерніюма Далматинског; но єли што свршіо, незна се. Он є неке старе зидине на карадли код Травника копао, но єли шта ту нашао, такођер познато ніє.

Краковія. — Писмо єдно из Краковіє слѣдуюће содржава: Од 14. дана живимо ми овде у великом немиру и страу. Войничке уредбе у овой вароши од неког времена много су строжіє; страже и ноћу улице са топови обилазе. И по селима є строгост много већа. Єдном полицайном уредбом забраню є се под новчаном казнію, под казнію затвора и тѣлесне каштиге о политики говорити. Тако є дакле сваки принужден причину ови уредба сам себи изјаснявати. Из Галиціє землѣдржци сваки дан овамо стижу. Повѣстима, коє друге прайзске Новине содржаваю, немири землѣдѣлаца у Галиціи опет су започети. По писму єдном из Бреславе побуна є опет букнула, но єли ова велика, неявля се. Августа 31-вог виђена є из Краковіє зрака великог пожара у Галиціи. Ово є први знак побуне. Втори є знак, што су 40 землѣдѣлаца из Галиціє у село Кошчелника, притяжаніє Грофа Потоки, продрли, и покушеніє учинили тамошнѣ землѣдѣлце побунити. Међутим вѣсти из Беча и из Шлезіє о свему том ни слова несодржаваю.

РУССІЯ. — Петерхоф, 29-тог Августа. — Велики маневри код красног села, у коєм су 60.000 войника участвовали, са великом су парадом заключени, коя є найвеће и найлепше войничко позоріє била, каково се само овде видити може. Войници су се у своє квартире већ повратили. — За одлазак Велике Княгинѣ Олге са светлим своим супругом наслѣдним Принцом Виртембержским опредѣлен є 9-ти Септембер. Велики Княз Константин ће ій до Штутгарда одпратити.

ТУРСКА. — Цариград, 2-рог Септ. — Цариградски листови являю, да холера у Техерану непрестанно бесни. У овой вароши сирѣч умире од исте сваки дан около две стотине люди. У Таурису є цела трговина престала, и трговци се само сотим занимаю гди што примати имаю, да покупе. Русско-персиски карантен на Арасу од єдне седмице на три є продужен. У Трапезунт є стигла вѣст о добити, кою є єдан сродник Шамилов над руссима учиніо. Он є сирѣч ове єдном приликом побѣдіо и три им є топа отео. — Августа 24-тог є у Дринополю 800 домова изгорело.

ТРГОВИНА и РАДИНОСТ.

Бечка піяца. — На бечки седмични вашар 3-ћег Септ. дотерано є 1079 ком. свиња, продавано є по 26—28 кр. фунта; рогате марве дотерано 2525 ком., продавано по 38—41 фор. цента; цена телетинѣ 21—27 кр. фунта.

☞ ГЛАВНИ ГОСТИЛНИК У БЕОГРАДУ У СЕРБІИ

КОД ЄЛЕНА

дає се од Митрова дна т. год. на єдну или више година под аренду. Овай гостилник состои се из єдне крчме, са союженом великом за ручанѣ и вечеранѣ собом, єдне велике сале, у коіой се зими отмѣни балови држе; 7 маньи воособ соба за госте; єдне куйне, штале за 18 коня, шупе за кола, нуждног тавана за сено, подрума за 300 акова вина и обашка за дрва. Цѣна и условія дознати се могу устмено или посредством франкирати писама код браће Хариш у истом зданію живећи.

Дружство Србске Н.Садске Читаонице у последнѣм свом редовном засѣданію опредѣлило є рок за главно засѣданіє теченія прве године овог заведенія 23-ћег Септемврія ове године п. н. пре подне у 9 сати; на коє се ГГ редовни Членови учтиво позиваю.

Издано из засѣданія држаног 3. Септ. 1846.

Радивой Стратимировић,
дружства читаонице главни бележник.

У Гимназіи православног Обштества Новосадског, по опредѣленію Патроната, с почетком наступаюћег училиштног теченія, т. є. од 1. Октобра 1846. године почеће се нов, потребама садашньим сходно назначени начин предаваня наука, по коме ће осим науке христіянске, у коіой ће катихете младеж обучавати, два Профессора у свима 6 классама предавати єзик латински, друга два мађарски, а треће два немачки, са прописаним наукама на сва три єзика подѣлѣнима; єдан пак особени седми Профессор предаватће у свима 6 классама србски и славенски єзик са србском Историом, Литературом србском и остали славенски нарѣчія на србском єзику: коє се од стране Дирекціє Гимназіалне знаня, саучастія и управлѣнія ради обявлює.

У Новом Саду 14-тог Септембра 1846.

Цена ране у грошићій у шайну.

	Нови Бечей. пешт. мер.			Н. Бечей. пож. мер.		у Мошонь пож. мер.		у Весприму. пож. мер.		у Бечу беч. мер.	
Жито .	160	170	—	160	170	140	212	150	170	206	247
Наполица .	130	140	—	130	140	105	120	120	130	—	—
Ражь .	—	—	—	—	—	106	121	115	120	—	—
Єчамъ . .	70	75	—	70	75	60	84	80	84	109	120
Зобъ . .	60	65	—	65	68	57	67	57	60	88	112
Кукурузъ .	80	90	—	160	180	88	96	90	100	—	—

Течай новаца у Бечу 19-тог Септ.

Државне облигаціє	са 5 на сто	$110^{13}/_{16}$
— —	„ 4 „ „	$101^{7}/_{8}$
— —	„ 3 „ „	73
Заямъ одъ г. 1834. са изиграв. одъ 500 ф.		785
— 1839. — 250 ф.		$318^{3}/_{4}$
Банкъ-акціє		1570
Дунавскогъ Паробродства . . .		682
Унгарскогъ Средоточногъ гвозд. пута .		$93^{1}/_{4}$
Пештанскогъ сталногъ моста . .		—
Естерхазини Лозови		$60^{1}/_{2}$
Царски дукати		4 ф. 30 кр.

Станѣ Дунава

у Пешти.

19. Септ. п. р. 6′ 6″ 9‴ н. о.
20. — — 6′ 8″ 6‴ —
21. — — 7′ 0″ 0‴ —

у Буру:

10′ 3″ 0‴ н. о.

Беч, у Дунаву: 1′ 9″ 0‴ у каналу: 4′ 1″ 0‴ н.о.

Лутрія.

Будим, 19. Септ.	Кошица, 29 Авг.
33. 39. 30. 71. 2.	1. 40. 9. 56. 5.

Учредник и Издаватель Ѳеодор Павлович. — У Пешти М. Дороѳеє улици Nro. 20.

У ПЕШТИ, писмени І. Байкела.